

Maria Rodés aterra aquest vespre al Vermell de Manresa

Maria Rodés, la veu que atrapava els somnis

► La cantant barcelonina presenta avui a Manresa «Sueño Triangular», un disc de música i lletra onírica

Perfil

DAMIÀ VICENS | MANRESA

Durant dos anys, Maria Rodés va jugar a ser una atrapasomnis. Al matí, quan es despertava, encara entre llençols, apuntava en una llibreta que guardava a la tauleta de nit el seguit d'imatges i fenòmens psíquics sobrevinguts, damunt el coixí, durant el son. Aquelles anotacions disperses i curioses van acabar desembocant en el seu últim disc: *Sueño Triangular* (BCore, 2012); un àlbum que la cantautora barcelonina presenta avui en acústic al Vermell de Manresa (21 h, 5 euros.)

La temàtica sorgida dels racons de l'inconscient, sumada a l'escriptura automàtica han significat un so personal, despul·lat, pop underground, rock preciocista, a voltes psicodèlic i a voltes proper al mantra oriental, però sempre ariscat i tremendament lliure. Perquè a la veu delicada de Rodés li encanta mutar, provar, moure's, pujar i baixar escales, saltar, deixar fluir la imaginació, buidar-se, i, en definitiva, alliberar-se amb la necessitat constant i impertèrrita de trobar-se a ella mateixa.

Pas a pas, la barcelonina ha anat teixint un univers propi, des que amb el guitarrista Andy Poole va presentar el seu debut discogràfic, sota el nom artístic Oní-

ric, titulat *Sin Técnica* (Cydonia, 2009). Un any més tard, Rodés va treure a la llum el primer àlbum en solitari *Una forma de hablar* (BCore, 2010), amb la producció de Ricky Falkner.

Ara, la jove compositora defuig, més que mai, les cançons fetes amb circumferència i es llança als segments no alineats, als triangles. Rodés obre la porta a les noves sonoritats, a la preuada experimentació, a una nova perspectiva sense llei ni normació, obviant allò convencional i lògic, basant-se en el contingut dels seus somnis. Per això l'elecció del títol, *Sueño Triangular*, que també es deu a un poema de Pessoa i al triumvirat que formen la guitarrista Maru di Pace i l'artista sonor Lluís Surós, coproductors del disc.

Maria Rodés s'ha tret la roba que ja no li serveix i es mostra sincera cor endins, en un viatge cap a l'inconscient. *Sueño Triangular* és un disc treballat, d'esforç, peculiar, exigent, ple de colors i sensacions, d'estructura completa, un exercici atrevit, un planeta de núvols onírics que conté lletres amb dosis d'abstracció, així com espais sonors amb marge pels abismes.

Rodés, present en festivals estivals importants com el PopArb i el BAM, torna avui a la capital del Bages després de dos anys sense actuar-hi, on a banda de presentar nou disc farà un repàs a la seva carrera, caracteritzada sempre per la diversitat lingüística (castellà i català) i un estil independent.

Amb unes maneres musicals rellevants i una veu polida dia a dia, com un treball d'orfebreria, Maria Rodés ha aconseguit posar ordre a la partitura dels somnis, tot deixant el caos per a la realitat.